
Uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 12/5(125), 77-81

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

- 3) uchwalilo budżet na r. 1968 według przedstawionych preliminarzy budżetowych NRA, „Palestry”, FSK i rozdziału nadwyżek CFSAA;
- 4) ustaliło na r. 1968 udział rad adwokackich w pokrywaniu wydatków NRA w wysokości po 25 zł miesięcznie od każdego adwokata wpisanego na listę;
- 5) obniżyło na r. 1968 składkę na FSK do wysokości po 50 zł miesięcznie od adwokata;
- 6) ustalony w uchwale plenum NRA z dnia 16—17 grudnia 1967 r. termin przyznawania i rozliczania zapomóg wyrównawczych i dodatkowych według zasad i wysokości obowiązującej w grudniu 1967 r. przedłużyło na okres do 30 czerwca 1968 r.;
- 7) zleciło Prezydium NRA przedstawienie na jednym z najbliższych posiedzeń plenarnych projektu zmian regulaminu Funduszu Samopomocy Koleżeńskie przy NRA.

5. Informację o stanie przygotowań do zgromadzeń delegatów podał Sekretarz NRA adw. Czeszejko zaznaczając, że w roku bieżącym zgromadzenia będą miały charakter wyłącznie sprawozdawczy. Kalendarz zgromadzeń został przez Prezydium przyjęty i podany do wiadomości dziekanów. W protokołach posiedzeń rad adwokackich akcja przygotowań do zgromadzeń nie znajduje dostatecznego wyrazu i nie wiadomo, czy akcja wyborów delegatów została zakończona i jaki był jej przebieg oraz czy rady kontrolowały prawidłowość wyborów. Należy oddziaływać na zespoły, aby tematyka zebrań dawała szanse wystąpień na zgromadzeniach delegatów. W referatach rad adwokackich trzeba wysuwać problemy atrakcyjne, mogące wywołać dyskusję.

Na tym obrady Plenum zakończono, po czym Prezes Godlewski zamknął posiedzenie.

B. Uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

1. JAKO STAWKI NALEŻNE ZA ZWIĄZANE Z WYKONYWANIEM ZAWODU WYJAZDY ADWOKATÓW WŁASNYM ŚRODKIEM ŁOKOMOCJI, PRZEWI-DZIANE W § 55 REGULAMINU DZIAŁANIA ZESPOŁÓW ADWOKACKICH, NALEŻY Z DNIEM 21 MARCA 1968 R. ROZUMIEĆ AKTUALNIE OBO-WIĄZUJĄCE STAWKI PODANE W § 18 UST. 3 ZARZĄDZENIA MINISTRA KOMUNIKACJI Z 12 MARCA 1968 R. W SPRAWIE UŻYWANIA PO-JAZDÓW SAMOCHODOWYCH DO CELÓW SŁUŻBOWYCH (MONITOR POLSKI NR 12, POZ. 78).

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 28 marca 1968 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy obliczania należności adwokatów za związane z wykonywaniem zawodu wyjazdu własnym środkiem lokomocji,

postanowiło:

wyjaśnić, że z dniem 21 marca 1968 r., jako stawki należne za związane z wykonywaniem zawodu wyjazdu adwokatów własnym środkiem lokomocji, przewidzia-

ne w § 55 Regulaminu działania zespołów adwokackich, należy rozumieć aktualnie obowiązujące stawki podane w § 18 ust. 3 zarządzenia Ministra Komunikacji z 12 marca 1968 r. w sprawie używania pojazdów samochodowych do celów służbowych (Monitor Polski Nr 12, poz. 78).

Uzasadnienie:

Paragraf 55 Regulaminu działania zespołów adwokackich przewiduje — za związane z wykonywaniem zawodu wyjazdy adwokatów — zwrot kosztów użycia własnego środka lokomocji w wysokości ustalonej przez Ministra Komunikacji.

W powyższej sprawie obowiązywało, w chwili ustalania powołanego Regulaminu zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 6.XII.1963 r. (Mon. Pol. Nr 92, poz. 431), dlatego też zarządzenie to zostało powołane w § 55 tegoż Regulaminu.

Z dniem 21 marca 1968 r. zarządzenie Ministra Komunikacji z 6.XII.1963 r. utraciło moc, a zamiast niego zaczęło obowiązywać zarządzenie Ministra Komunikacji z 12.III.1968 r.

W związku z tym za właściwe do obliczania należności adwokatów za związane z wykonywaniem zawodu ich wyjazdy własnym samochodem uznać należy stawki aktualnie obowiązującego zarządzenia Ministra Komunikacji z 12.III.1968 r., a więc dla samochodu osobowego — po 2,30 zł, a dla motocykli — po 0,90 zł za 1 km przebiegu.

2. NIEDOPUSZCZALNE JEST DOCHODZENIE W DRODZE SĄDOWEJ OD ZESPOŁU ADWOKACKIEGO PRZEZ JEGO CZŁONKA JAKICHKOLWIEK ROSZCZEŃ Z TYTUŁU ROZLICZENIA CZY USTALENIA UDZIAŁU W DOCHODACH ZESPOŁU (WYNAGRODZENIA); UCHWAŁY ZESPOŁU W TYM PRZEDMIOCIE MOGĄ BYĆ ZASKARŻONE TYLKO W TRYBIE PRZEWIDZIANYM W USTAWIE O USTROJU ADWOKATURY I W ROZPORZĄDZENIU O ZESPOŁACH ADWOKACKICH.

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 4 kwietnia 1968 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu wniosku adw. AF o wyrażenie zgody na dochodzenie na drodze procesu sądowego od Zespołu Adwokackiego Nr 1 w X roszczeń z tytułu rozliczonego wynagrodzenia,

postanowiło:

wyjaśnić, że niedopuszczalne jest dochodzenie w drodze sądowej od zespołu adwokackiego przez jego członka jakichkolwiek roszczeń z tytułu rozliczenia czy ustalenia udziału w dochodach zespołu (wynagrodzenia); uchwały zespołu w tym przedmiocie mogą być zaskarżone tylko w trybie przewidzianym w ustawie o ustroju adwokatury i w rozporządzeniu o zespołach adwokackich.

Uzasadnienie:

Adw. AF — uważając, że Zespół Adwokacki Nr 1 w X, którego jest członkiem, w sposób dla niego „niewygodny” i niezgodny z przepisami obliczał jego udział

w dochodach Zespołu (wynagrodzenie) — wystąpił do Rady Adwokackiej w Y z wnioskiem o przedstawienie Naczelnej Radzie Adwokackiej jego prośby o zezwolenie na dochodzenie w drodze sądowej jego roszczeń z powyższego tytułu.

Rada Adwokacka uchwałą z 22.II.1968 r. postanowiła prośbę adw. AF przedstawić Naczelnej Radzie Adwokackiej z zaznaczeniem, że ze swej strony prośbę tę uważa za bezzasadną. Z motywów tej uchwały wynika nadto, że Rada Adwokacka uznała całkowitą słuszność stanowiska Zespołu Adwokackiego w X, w szczególności co do zastosowania przez Zespół wobec adw. AF § 36 rozp. o zespołach.

Prezydium NRA zważyło, co następuje:

Z publicznoprawnym charakterem adwokatury jako zawodu łączy się również publicznoprawny charakter stosunku łączącego z adwokaturą, a więc i z jej organami — członków adwokatury, tj. adwokatów (por. Janczewski, Krzemieński i inni: Ustrój adwokatury — Komentarz, str. 11).

Adwokata z zespołem łączy stosunek podlegający szczególnym przepisom, zawartym w ustawie o ustroju adwokatury, w rozp. o zespołach i w innych przepisach związkowych. Zgodnie z art. 12 u. o. u.a. uchwały organów adwokatury, a więc i zespołów adwokackich, ulegają zaskarżeniu w specjalnym trybie przewidzianym w u. o. u.a., wobec czego rozpoznanie słuszności uchwał tych organów nie podlega właściwości sądów (art. 2 § 3 k.p.c.).

Takie też stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z 16.III.1963 r. 3 CR 385/62 (w sprawie J.P.).

Z powyższych względów należało wyjaśnić jak w sentencji.

3. PRZY WPISIE NA LISTĘ ADWOKATA PRZENOSZĄCEGO SIEDZIBĘ Z INNEJ IZBY RADA ADWOKACKA NIE JEST POZBAWIONA PRAWA BADANIA, CZY ADWOKAT TEN JEST NIESKAZITELNEGO CHARAKTERU (UCHWAŁA WYDZ. WYK. NRA Z 6.VI.1958 R., „PALESTRA” NR 10—11/1958), I TO NIEZALEŻNIE OD TEGO, CZY MA ON ZAMIAR WYKONYWAĆ ZAWÓD, CZY TEŻ PRACOWAĆ JAKO RADCA PRAWNY (UCHWAŁA PREZYDIUM NRA Z 23.XI.1967 R., „PALESTRA” NR 4/1967).

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 4 kwietnia 1968 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy z odwołania adw. ED od uchwały Rady Adwokackiej w C z dnia 27 stycznia 1968 r., odmawiającej wyrażenia zgody na przeniesienie siedziby wyżej wymienionego z Z (Izba Adwokacka w A) na teren Izby Adwokackiej w C,

postanowiło:

odwołanie adw. ED pozostawić bez uwzględnienia.

Uzasadnienie:

Adw. ED wystąpił z wnioskiem o przeniesienie jego siedziby z Z (Izba Adwokacka w A) do C podając, że od 1.XI.1964 r. zaprzestał wykonywania praktyki adwokackiej i jest zatrudniony w charakterze radcy prawnego w C.

Rada Adwokacka w A do wniosku tego ustosunkowała się pozytywnie, natomiast Rada Adwokacka w C uchwałą z 27.I.1968 r. załatwiła wniosek odmownie, przytaczając w uzasadnieniu uchwały, że adw. ED starał się już przedtem, w latach 1957—1958, o przeniesienie siedziby na teren Izby Adwokackiej w C, ale Rada Adwokacka uchwałą utrzymaną w mocy przez Wydz. Wyk. NRA odmówiła przeniesienia siedziby z powodu trybu życia i zachowania się adw. ED oraz z tego względu, że nie ustaly przyczyny, dla których odmówiono wówczas adw. ED zgody na przeniesienie siedziby do C.

Rozpatrując sprawę na skutek odwołania adw. ED, Prezydium NRA zważyło, co następuje:

Niewątpliwie adwokaci nie wykonujący, jak adw. ED zawodu powinni być wpisani na listę tej izby adwokackiej, w której zamieszkują i na której terenie mają radcostwo (uchwała Wydz. Wyk. NRA z 29.XII.1861 r., „Palestra” nr 1—2/62). Jednakże Rada Adwokacka w C trafnie uznała, iż przy wpisie na listę adwokata przenoszącego siedzibę z innej izby Rada Adwokacka nie jest pozbawiona prawa badania, czy adwokat ten jest nieskazitelnego charakteru (uchwała Wydz. Wyk. NRA z 6.VI.1958 r., „Palestra” nr 10—11/1958), i to niezależnie od tego czy ma on zamiar wykonywać zawód, czy też pracować jako radca prawny (uchwała Prezydium NRA z 23.XI.1967 r., „Palestra” nr 4/1967).

Jeśli chodzi o adw. ED, to w latach 1961/1967 został on prawomocnie czterokrotnie ukarany dyscyplinarnie (raz upomnieniem, dwa razy naganą i raz karą pieniężną) za poważne naruszenie obowiązków zawodowych. Skoro za trzykrotne ukaranie dyscyplinarnie za czyny tego samego rodzaju lub za czyny podrywające zaufanie do adwokata rada adwokacka z mocy art. 80 pkt 2 u.o.u.a. może skreślić adwokata z listy, to nie może ona być pozbawiona prawa odmowy wpisania na listę adwokata wielokrotnie karanego dyscyplinarnie.

Rada Adwokacka w C, mając najlepsze rozeznanie co do osobowości, sposobu zachowania się adw. ED i oceny środowiskowej jego postępowania, uznała, że omówiona wyżej karalność dyscyplinarna daje dostateczną podstawę do odmowy wpisu na listę, a Prezydium NRA nie znajduje podstaw do kwestionowania tego stanowiska.

Z zasad powyższych należało odwołanie pozostawić bez uwzględnienia.

4. TERMINY SKŁADANIA PRZEZ RADY ADWOKACKIE SPRAWOZDAŃ RA-4 i RA-7.

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 4 kwietnia 1968 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu pisma Rady Adwokackiej w K. z dnia 7 marca 1968 r. w sprawie terminów składania przez rady adwokackie sprawozdań RA-4 i RA-7,

postanowiło:

1. sprostować w rubryce określającej termin nadsyłania przez rady adwokackie sprawozdań dotyczących obrotu i wpływu spraw (RA-7) („Palestra” z 1968 r. nr 1, str. 111) z „20” na „30” dni;
2. ustalić termin nadsyłania sprawozdań RA-4 (kwartalne zestawienie obrotów) na 20 dni.

Uzasadnienie

Rada Adwokacka w K. w powołanym wyżej piśmie zwróciła się o wyjaśnienie wątpliwości w związku z identycznością terminów dotyczących sprawozdań RA-6 (zespoły adwokackie) i RA-7 (wojewódzkie rady adwokackie), termin bowiem do składania sprawozdań RA-7 powinien być dłuższy.

Mając na uwadze, że istotnie w wykazie formularzy („Palestra” z 1968 r. nr 1, str. 111), mianowicie w rubryce określającej termin do nadsyłania sprawozdań przez rady adwokackie (RA-7), zaszła pomyłka, gdyż termin ten wynosi „30” dni — należało dokonać stosownej korektury.

Za uzasadniony także należało uznać wniosek o przedłużenie terminu nadsyłania zestawienia obrotów i przeciętnego wynagrodzenia w zespołach adwokackich z 15 na 20 dni.

Przy okazji zaznaczyć należy że sprawozdania przesyłane przez rady adwokackie do NRA powinny być — zgodnie z dotychczasową praktyką — przesyłane w odpisie również do Ministerstwa Sprawiedliwości.

ORZECZNICTWO WOJEWÓDZKICH KOMISJI DYSCIPLINARNYCH

ORZECZENIE

Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej
z dnia 22 maja 1965 r.
(KD 31/65)

Adwokat, który upoczywie nie płaci składek członkowskich na rzecz Izby Adwokackiej, nie honoruje wezwań dziekana rady do osobistego stawienia się na rozprawę, nie odpowiada na pisma rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępcy bez usprawiedliwienia czy wyjaśnienia — narusza w rażąco sposób obowiązki korporacyjne, okazuje w najwyższym stopniu nieposzanowanie organów samorządu adwokackiego i z tych względów nie może pozostawać w szeregach adwokatury.

Wojewódzka Komisja Dyscyplinarna Izby Adwokackiej w X orzeczeniem z dnia 22.V.1965 r. w sprawie KD

31/65 uznała adw. AB za winnego tego, że „w okresie od dnia 24.V. 1962 r., tj. od daty wpisania go na listę adwokatów Izby Adwokackiej w X do dnia rozprawy, naruszał obowiązki adwokata oraz okazywał nieposzanowanie organów adwokatury przez to, że:

- a) upoczywie nie płacił składek na rzecz Izby Adwokackiej w X oraz nie uregulował wpisowego i opłat manipulacyjnych,
- b) na wezwania z dnia 1 i 9.X. 1964 r. nie zgłosił się do dziekana Rady Adwokackiej i nie nadał usprawiedliwienia swego niestawiennictwa,
- c) pozostawił bez odpowiedzi wezwania Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 23.XI. i 10.XII.1964 r. do złożenia wyjaśnień,
- d) nie zgłosił się na pisemne wezwanie zastępcy Rzecznika Dys-